

האה נקנית פרק ראשון קידושין

מסורת הש"ס

1. והגישיו אדרין אל האלדים והגשו אל הדת ואל כל התרבות וויזר אדרין את איזן במנצ'ע עברו למל'
2. ולקחתה את מטבחה וטבחה באנו ונגלת וויזר לד עבד שלף ואך לאטמוך תעשה כז'
3. יי לי יי שוקאל עבדים עבדי דם אשר הויאוין יותם מנארץ מעזים אין אלולאכט
4. והוינטלט אתקם לביבcum איזורייך לרשות אחוה לעלען בעס העודר איזאיכcum ישראאל איש באנחו לא רודה בו פְּרָבֶר
5. ואיש אשר שבב את זיך משכני אשה היוכבה עש' עירטס מות ייקטונד דמיינס גו ווקרא כ ג'

לעוזי רש"י

מוסף תוספות
א. כמו חומרתא דיפילין
(שבת דף סב.) בשמותים
מעורכין תרגום בלולה
דיפילא. מוס' סופיה גן.

גביהו הוא לרבו. כגון סגנון
הגעיל והלגייט והרמין והפזיטן,
למונט נציגו (ושב"ס ב"ב טו).

כמיין חומר. פileyט קומנרטק קורל מילגניות לו צבאים צפוניים
צ'נולר נסיס למכחטי ולי"ת פileyט חומר מעוף וכן פileyט
השלון¹³ נטונג¹⁴ ערבי כטהרמל מהצ'ו מה מעץ חומר לו מושך
סמכין: מה נשנה און, יט צמלהך דמלע"ע בגימיניה לד' מותה
אללו¹⁵ נאמר אוננו בדلت הייתי אמר יידקור
בנוגר אוננו בדلت דלת אין אוננו לא ואון לא
והכתיב ורצען אדרונו אה אוננו ברמצע אללא
הייתי אמר ירצען לאון מאבראי ויינחנה
על הדלת יידקור כנוגר אוננו בדلت תלמוד
לומר² באוננו ובדלת אה כייז¹⁶ יידקור והולך
עד שמנגע אצל דלת דלת שמען אני ביז'ן¹⁷
עקרורה בין שאינה עקרורה ת"ל מזוודה מה
מוודה מעומד אף דלת נמי מעומד רבעניך¹⁸ דלט
זוחנן בן זכאי היה דורש את המקרא הזה
כמיין חומר מה נשנה און מכל אבראים
שבוגנו אמר הקב"ה און שםעה קולי על
הר טני בשעה שאמרתי¹⁹ כי לי בני ישראל סוא
עבדים²⁰ ולאעבדים²¹ לעבדים והוא דוש את המקרא הזה
כלים שבבית אמר הקב"ה²² דלת ומזוודה מכל
שפפטתי על המשkop ועל שתי המזדים
ולאעבדים לעבדים והוצאותם: מתני²³ יעד בענין בכקס ובטטר ובזוקה²⁴ וכונה
יריצ' בפוניהם על ידי אחרים על ידי עצמו דברי רבי מאיר
את עצמו בכקס על רשות אחוזה²⁵ הקיין הכתוב לשדה אחוזה נקנה בכקס
ובטטר ובזוקה אף עבד בענין חור לבעים בקובל תלמוד
אחוזה חזות לבעלים בקובל אף בחילפן²⁶ יותנא דידן מילתא דליתא
לומר לעולם בהם תעבודו תנא²⁷ אף בחייבן יותנא דידן מילתא דליתא
במטלטלי²⁸ קתני אלא לתנא בראשית מישיכה כי קתני מילתא דיתא
בזמן במרקען בין במטלטלי משיכה דבמטלטלי איתא במרקען ליתא
לא קתני²⁹ כייז' תקפו ובא אצלנו קנאו קראו ובא אצלנו לא קנאו וקראו
בגעני נקנה במשיכה כייז' תקפו ובא אצלנו קנאו קראו ובא אצלנו לא קנאו וקראו
את מילתא דיתא דאיתא במטלטלי לא קתני דליתא
בנטול³⁰ קתני אלא לתנא בראשית מישיכה כי קתני מילתא דיתא
בנטול³¹ קתני און קנאו קראו ובא אצלנו לא קנאו וקראו
לא³² והתניא כייז' במשיכה בתולפה באוכף שעיליה בשליף
שעליה בפרומבייא שביבה ובוגר שבצוארה קנאה כייז' במשיכה יקראי
אשי³³ עבד קטען כבחמה דמי התנו רבנן³⁴ כייז' בחזקה התיר לו מגעלו או אמר רב
הולדך כלו אחריו לביית המרחץ הפשטו הרחיצו סגו גרוו הלבישו העניליע
הגביינו³⁵ קנאו אמר ר' שמעון לא תהא חזקה גודלה מהגבבה³⁶ שהגבבה
קונה בכל מקום מי אמר רב אשוי³⁷ הגביינו הוא לרבו קנאו הגביינו השגבבה
כגענית תקנה בבייה כי קאמרין זה נהנה וזה מצערanca הא זה נהנה וזה
נהנה הוא שלא כדרבה מי איכא למיר אמר רב אחוי³⁸ [בר אדא] דמן
אהא³⁹ מאן למאן לדלאו הנהה אית להו לתרוייזו וועוד משכבי אשה כתיב
הקיין הכתוב כדרבה⁴⁰ לשלא כדרבה⁴¹ ר' יהודה הנדוואה גר שאן לה
ירושין הוה חלש על מר זטרא לשוויל ביה חזיה דתקוף ליה עלא מא טובי
אמיר ליה לעבריה שלוף לי מסנא ואמתינהו לביתה איכא אמר גידול הוה

גביהו הוא לרבו. כגון סגנון
הגעיל והלגייט והרמין והפזיטן,
למונט נציגו (ושב"ס ב"ב טו).

רבו א ב מ"ג כ"ב
עדרס כת"ט:
רבה ג מ"ג ס"כ פ"ה
תלול ו פ"ז מס' מ"ב
מיללת ט"ב ס"ב ס"ב[ב]
מג' נזון גב כ"ב מ"ב[ב]
י"ז ס"ד ק"ט ס"ב[ב]
וועש"ג ק"ה ס"ב[ב]
ק"ט:
רבטה מ"ג ס"ב ס"כ
ערצעס גלול ו ע"ב
מא"ל מליכת לולאי מגן
ס"ב טוטש"ג י"ד ס"ב ס"ב[ב]
ס"ב וועש"ג הו"מ ס"ב ס"ב[ב]
ק"ט:
ו פוטש"ג הו"מ ס"ב ק"ט
רל מ"ג נ"ב[ב]:
רל ז מ"ג פ"ז מס' מ"ב
מליכת לולאי מגן
ס"ב טוטש"ג הו"מ ס"ב ק"ט
ק"ט:
רלא צ ס"ב ק"ט
ופ"ז ס"ב געדס
הכ"ה מגן ס"ב טוטש"ג
חו"מ ק"ט ק"ט ס"ב ס"ב[ב]
וועש"ג י"ד ק"ט ס"ב ס"ב[ב]
ס"ב:
רלב ט פ"ז מס' מ"ב
מליכת ס"ב מגן
ס"ב טוטש"ג י"ד ס"ב ס"ב[ב]
גג וועש"ג הו"מ ס"ב ס"ב[ב]
ק"ט:
רלאג ג מ"ג ס"ב ק"ט[ב]
[ט"ב לולאי גענ"ב]
חו"מ ס"ב ס"ב[ב]
וועש"ג ק"ט ק"ט[ב]
רלב ז מ"ג ס"ב מגן
טוטש"ג י"ד ס"ב ס"ב[ב]
ס"ב וועש"ג הו"מ ס"ב ס"ב[ב]
ק"ט:
